

ת"פ 12606/07/22 - מדינת ישראל נגד חסאן פריחאת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12606-07-22 מדינת ישראל נ' פריחאת (עציר)

ת"פ 24527-07-22 מדינת ישראל נ' פריחאת (עציר)

בפני כבוד השופטת אספרנצה אלון

המאשימה מדינת ישראל

נגד

חסאן פריחאת

הנאשם

ע"י ב"כ עוה"ד פאדי זועבי

גזר דין

לפניי שני כתבי אישום שהדין בהם אוחד.

1. ביום 14.03.2023 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש כנגדו במסגרת הסדר טיעון, (בת"פ 12606-07-22 וכן בת"פ 24527-07-22, והורשע בעבירות כניסה וישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"), בעבירות נשק (החזקה, נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא + סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), וכן עבירת סחר בנשק שלא כדין לפי סעיפים 144(ב2) + (ג) + 29 לחוק העונשין. הנאשם יליד 1997, כבן 26.
2. לנאשם הרשעה אחת מיום 24.01.2019 בעבירת כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק (ריבוי עבירות). הנאשם נידון למאסר בפועל לתקופה של 32 יום; מאסר על תנאי של 4 חודשים שלא יעבור על כניסה לישראל שלא כדין במשך שנתיים; צו התחייבות להימנע מעבירה בסך 1,000 ₪ שלא יכנס לישראל שלא כדין במשך שנתיים.
3. במסגרת ת"פ 12606-07-22 הנאשם נמצא במעצר מיום 16.02.2022 ועד תום ההליכים; בהמשך נעצר הנאשם גם במסגרת ת"פ 24527-07-22 מיום 06.07.2022 ועד תום ההליכים.

ת"פ 24527-07-22 - כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון:

4. הנאשם אינו אזרח ישראל ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום, לא החזיק ברישיון או בהיתר לישיבה ארעית או קבע בישראל לפי חוק הכניסה לישראל.
5. בתאריך 13.10.2021 ובתאריך 14.10.2021 שוחחו ארכאן עזאם (להלן: "ארכאן") וסוכן משטרה (להלן: "**הסוכן**"). ארכאן עדכן את הסוכן כי ישנם שני רובים מסוג M16 אותם הוא מעוניין למכור לסוכן (להלן: "**הרובים**") וביקש כי הסוכן ישוחח עם נאדר גדבאן (להלן: "**נאדר**") לגבי מחירם של הרובים, הסוכן, ארכאן ונאדר שוחחו וסיכמו כי הסוכן ישלם עבור כל אחד מהרובים סכום של 85,000 ₪ (להלן: "**עסקת הנשק**"). בהמשך ביום 18.10.2021 נפגשו הסוכן וארכאן בצומת מגידו סמוך לשעה 13:50, ארכאן נסע ברכבו לפני רכבו של הסוכן והוביל אותו לכפר סמוך אותו הסוכן אינו מכיר ובהמשך לכך עבר לרכבו של הסוכן. בשלב זה ארכאן התקשר אל הנאשם שהחזיק את הרובים ברשותו והודיע לו כי הוא מחכה, והסוכן מסר לארכאן סכום של 170,000 ₪ במזומן

עבור עסקת הנשק. ארכאן ביקש מהסוכן, שלא יספר על דבר העסקה לנאשם. לאחר מכן נסעו הסוכן וארכאן לתוך הכפר, תוך שארכאן מכוון את הסוכן ליעד, והגיעו אל סמוך לגדר המפרידה בין שטחי ישראל לשטחי הרשות הפלסטינית (להלן: "הגדר"). בשלב זה ארכאן התקשר שוב אל הנאשם, אשר חצה את הגדר, נכנס לישראל בניגוד לחוק והגיע למקום לאחר מספר דקות כשהוא מחזיק נושא ומוביל חפץ דמוי רובה M16 נושא מספר טבוע 2765958, המכיל חלקים של כלי נשק תקנים כגון מכלול ירי של רובה סער M16 וקנה בקליבר 5.56 מ"מ וחפץ נוסף דמוי M16 נושא מספר טבוע 70245336 המכיל חלקים של כלי נשק תקנים כגון מכלול ירי של רובה סער M16 וקנה בקליבר 5.56 מ"מ (להלן: "כלי הנשק"), כאשר כלי הנשק היו בתוך שק והכניס אותם לתא המטען ברכבו של הסוכן. כלי הנשק יורים ובכוחם להמית אדם וכל אחד מהם היה טעון במחסנית עם 7 כדורים. בשלב זה העביר ארכאן לנאשם סכום של ₪ 120,000 עבור חלקו בעסקת הנשק והותיר ברשותו את יתרת הסכום שקיבל מהסוכן בגובה של ₪ 50,000. הסוכן הסיע את ארכאן חזרה לצומת מגידו, שם נפרדו השניים. במעשיו המתוארים, הנאשם בצוותא חדא עם ארכאן סחרו בנשק, באביזר לנשק ובתחמושת בלא רשות על פי דין לעשות כן; כמו כן הנאשם החזיק, נשא והוביל נשק בלא רשות על פי דין ונכנס לישראל בניגוד לחוק.

ת"פ 12606-07-22 - כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון (14.3.23)

7. ביום 16.06.2022 בסמוך לשעה 13:36 שהה הנאשם בשטח מיוער סמוך ליישוב מי עמי, בניגוד לחוק וללא אישור כדין לכניסה ושהייה בישראל. באותו המועד, הנאשם החזיק, נשא והוביל אקדח חצי אוטומטי D.D.G בקליבר 9 מ"מ פאראבלום ואקדח חצי אוטומטי ZAGROS בקליבר 9 מ"מ פאראבלום, שסוגלו לירות כדור או קליע שבכוחם להמית אדם (להלן: "כלי הנשק"), וכן 4 מחסניות תואמות לכלי הנשק המהוות אביזר לנשק (להלן: "המחסניות"), הכל בתוך שקית שחורה (להלן: "השקית"). באותן הנסיבות, הבחין הנאשם בכוח צה"ל המתקרב, ונמלט מהמקום כשהשקית בידו. לוחמי צה"ל רדפו אחר הנאשם עד שהשיגוהו לאחר כמה עשרות מטרים והשתלטו עליו, תוך הפעלת כוח סביר נוכח התנגדותו. תוך כדי הימלטותו, השליך הנאשם מידו את השקית. במעשיו המתוארים, הנאשם נכנס לישראל וישב בה בניגוד לחוק וללא היתר כדין; החזיק, נשא והוביל שני כלי נשק ואביזרים לכלי נשק, בלא רשות על פי דין להחזקתם, לנשיאתם ולהובלתם.

עמדת המאשימה

8. לעמדת המאשימה, הנאשם הודה והורשע בשני כתבי האישום המצוינים לעיל. לנאשם הרשעה אחת מיום 24.01.2019 בעבירת כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק (ריבוי עבירות), במסגרתה נידון למאסר בפועל לתקופה של 32 יום; מאסר על תנאי של 4 חודשים שלא יעבור על כניסה לישראל שלא כדין במשך שנתיים; צו התחייבות להימנע מעבירה בסך 1,000 ₪ שלא ייכנס לישראל שלא כדין במשך שנתיים. המאשימה טענה כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מכתבי האישום המהווים אירועים שונים, זאת נוכח העובדה שמדובר בעבירות שבוצעו במועדים שונים לחלוטין בהפרש של 8 חודשים, בהרכב נאשמים שונים, העובדה כי קיים שוני בין העבירות, העבירות בוצעו במקומות שונים, הנאשם יכול היה לחדול לאחר ביצוע כל אחד מהאישומים והם אינם חלק מתכנית עבריינית אחת, כמו כן הוגשו כתבי אישום שונים בגין 2 תיקים שונים בבית המשפט. בשני כתבי האישום קיימות נסיבות מחמירות רבות במעשי הנאשם, שהצטברותן יחד מלמדות על החומרה היתרה שבמעשיו. כך מעובדות כתב האישום בת"פ 12696-07-22 עולה כי הנאשם היה מבצע העבירות הבלעדי, נשיאת והובלת כלי נשק בידי הנאשם עלולה הייתה לגרום לנזקים חמורים לגוף ולרכוש ואף לקטילת חיים, לא ניתן להצביע על סיבה מסוימת או מניע

ייחודי שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות המיוחסות, הנאשם בגיר, היה מודע היטב למעשיו, לחומרתם ולהשלכותיהם, והיה יכול להימנע מלעשות מעשיו. מעובדות כתב האישום השני, הוא ת"פ 24527-07-22 עולה כי לביצוע העבירה קדם תכנון של הנאשם וארכאן, שנערכו לסחור עם הסוכן בנשק ובתחמושת, חלקו של הנאשם היה עיקרי, סחר, נשיאה והובלה של כלי נשק בידי הנאשם היו עלולים לגרום לנזקים חמורים לגוף ולרכוש ואף לקטילת חיים. עוד הודגש כי מקום שמדובר ברובי סער (להבדיל מאקדחים) נקבע בפסיקה כי פוטנציאל הנזק והקטלניות של כלי נשק מסוג זה מהווים נסיבה לחומרה. מעובדות כתב האישום עולה כי בין הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה הייתה בין השאר בצע כסף. הדבר עולה מהרווח שהשיא הנאשם ממכירת כלי הנשק והתחמושת בסך של ₪ 120,000. במקרה זה הכניס הנאשם בעצמו את כלי הנשק משטחי הרשות הפלסטינאית לתוך שטח ישראל ויש לראות בכך נסיבה משמעותית לחומרה. הנאשם בגיר, היה מודע היטב למעשיו, לחומרתם ולהשלכותיהם, יכול היה להימנע ממעשיו אך לא עשה כן, העבירות בוצעו בצוותא חדא יחד עם אחרים.

9. המאשימה טענה כי על בית המשפט אשר חפץ להילחם בתופעת האלימות הגואה באמצעות שימוש בנשק, חייב, בראש ובראשונה, להחמיר עבירות הנשק על נגזרותיהן - החזקה, נשיאה, הובלה וסחר בנשק ותחמושת כאמור. אם בית המשפט ילחם מלחמת חורמה בעבירות הללו, הדבר ישליך באופן ישיר על ביצוע עבירות אלימות באמצעות החזקת נשק בלתי חוקי ויצמצמן. ההחמרה הנדרשת בעבירות נשק עולה גם מתיקון לחוק העונשין, אשר חוקק לאחרונה, ואשר קבע עונשי מינימום לביצוע עבירות בנשק ויש בו להעיד על מגמת ההחמרה בענישה בעבירות אלה, גם בחקיקה.

10. בהתאם לכל המפורט לעיל, סבורה המאשימה כי בת"פ 24527-07-22 (סחר ועבירות נשק נוספות בהתייחס לשני רובי סער דמיו M-16) מתחם העונש ההולם אמור לנוע בין 7 ועד 9.5 שנות מאסר לצד מאסר מותנה וקנס משמעותי, ואילו בת"פ 12696-07-22 (החזקה נשיאה והובלה של שני אקדחים ו-4 מחסניות) מתחם העונש ההולם אמור לנוע בין 40-54 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס. המתחם האמור מתייחס גם לעבירות הנלוות של כניסה לישראל שלא כחוק על המסוכנות הכרוכה בכך והענישה הנוהגת וכן את העובדה כי הנאשם הורשע בשתי עבירות דומות בהפרש של 8 חודשים דבר המלמד על כך שעיסוקו החוזר ונשנה בכלי נשק והכנסתם לשטחי מדינת ישראל אינו מקרי. המאשימה סברה שיש להטיל את עונשו בתוך של הנאשם כל אחד מהמתחמים בשליש התחתון, אך לא בתחתית המתחם. כמו כן, סברה המאשימה כי יש לצבור את העונשים בשני התיקים.

עמדת ב"כ הנאשם

11. לעמדת ב"כ הנאשם, מדובר בבחור צעיר כבן 26 שהודה באישומים בשלב מוקדם ביותר (הודאה בחקירה), הודאה אשר חסכה זמן שיפוטי יקר, חסכה בזמן שהיה נדרש לצורך עדות הסוכנים והמפעילים, כוחות צבא ומשטרה, פעולה שחסכה גם כספי ציבור וכן זמנו היקר של בית המשפט. הנאשם הבין את טעותו והודה בכך בהזדמנות הראשונה. בנוסף, ב"כ הנאשם טען כי מרבית עובדות כתב האישום בת"פ 24527-07-22 אינן עוסקות או מתייחסות לנאשם עצמו אלא לנאשם אחר ולסוכן המשטרה, בנוסף כי זמני נשיאת הנשק היו קצרים ביותר. הנאשם שוהה משך תקופה ארוכה בתוך כותלי בית הסוהר בתנאי מעצר קשים הואיל ומדובר בשוהה בלתי חוקי. הוא שוהה בבית סוהר פלילי רגיל המתרחשים בו אירועים ביטחוניים. לנאשם לא נרשמו כל אירוע משמעותי כזה או אחר. ב"כ הנאשם טען כי התקופה בה שוהה הנאשם במעצר הרגיעה אותו באופן ממשי מלבצע עוד עבירות כאלה או אחרות. הנאשם אינו רוצה לחזור לאולמות בתי משפט ולבטח שלא לבתי הסוהר, וכי הנאשם מבטיח

שמכאן והלאה יצעד בדרך הישר. עוד צוין כי בחודש ינואר האחרון נולדה לנאשם בת קטנה אותו הוא אינו זוכה לגדל, והוא מצפה להשתחרר במהרה כדי להתחיל לעבוד ולגדל את בתו הקטנה. לעניין שני כתבי האישום, ב"כ הנאשם ביקש כי בית משפט יקבע שמדובר באירוע אחד מאחר שמדובר היה באותה פרצה בגדר, העבירות בוצעו בסמיכות זמנים וכיו"ב. עוד צוין ב"כ הנאשם כי אף אדם לא נפגע בשל העבירות שעבר הנאשם, הנשק לא היה "נשק מלוכלך", לא נעשה בנשק שימוש פלילי או ביטחוני, הנאשם לא עשה שימוש בנשק בעצמו. עוד טען ב"כ הנאשם כי מתחם העונש שהמאשימה ביקשה לקבוע הינו מוגזם, וכי לדעתו הוא אמור לנוע בין 40-60 חודשי מאסר לשני כתבי האישום יחדיו. באם בית המשפט יסבור אחרת, הרי שאז יש לקבוע כי העונשים יבוצעו בחפיפה. עוד ביקש ב"כ הנאשם כי בית המשפט לא ימצה את הדין, שכן מדובר בבחור צעיר, ללא עבר פלילי מכביד, הרוצה להשתקם ולשקם את חייו.

דברים אחרונים מפי הנאשם:

12. הנאשם טען בפני כי היה קטן מאוד בעת ביצוע העבירות וכי הוא מצטער מאוד על מה שעשה.

דין והכרעה:

13. על פי תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה ולשם כך נדרש בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, תוך מתן הדעת לרשימה המפורטת בסעיף 40ט(א) לחוק.

14. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהתיקים הפליליים שהוגשו כנגד הנאשם, ואילו ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע פלילי אחד בגינו יש לקבוע מתחם ענישה כולל. לצורך בחינת העונש הראוי בנסיבות העניין, יש להכריע תחילה בשאלה האם עסקינן באירוע אחד או כמה אירועים, וכפועל יוצא מכך האם יש לקבוע מתחם עונש אחד או יותר, וזאת בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, הנושא כותרת "ריבוי עבירות", שהינו כדלקמן:

40ג. ריבוי עבירות

(א) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם.

(ג) בגזירת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

15. השאלה אם מספר עבירות מהוות אירוע עברייני אחד או שמא מדובר במספר אירועים עבריינים שונים, מוכרעת

על פי הקשר שבין האירועים והעבירות. מקום בו ניתן לקבוע כי קיים "קשר ענייני הדוק" בין האירועים והעבירות, יש לקבוע מתחם עונש אחד. בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (נבו 03.09.2015) נקבע כדלקמן:

"כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות שומה על בית המשפט לעמוד על נסיבותיו העובדתיות של העניין שלפניו, ולבחון אם יש בהן כדי להצביע על קשר הדוק בין העבירות. נסיבות עובדתיות אלה מהוות "מבחני עזר" לקביעת עוצמת הקשר. במסגרת זו ניתן לבחון, למשל, האם ביצוען של העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטתיות בביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת נועד לאפשר את ביצועה של העבירה האחרת או את ההימלטות לאחר ביצועה, וכיוצא באלו נסיבות עובדתיות. קיומה של נסיבה אחת או יותר מנסיבות אלו (ואין זו רשימה סגורה) עשוי להעיד על קשר הדוק בין העבירות השונות, המלמד כי באירוע אחד עסקינן. בבחינת הנסיבות העובדתיות, מן ההכרח לבית המשפט להעמיד לנגד עיניו את השאלה האם השקפה על העבירות כעל כמה אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו, או שלא ישקף את סיפור המעשה כהווייתו."

16. בכתב האישום בת"פ 24527-07-22, עיקר כובד העבירות המיוחסות לנאשם הינן חציית הגדר וכניסה לישראל בניגוד לחוק כשהוא נושא עמו 2 רובי סער מסוג M16. בת"פ 12606-07-22 עיקר כובד העבירות המיוחסות לנאשם היו שהיה בישראל בניגוד לחוק וכן נשיאה והובלה של 2 אקדחים חצי אוטומטיים מסוג ZAGROS ו-D.D.G לרבות מחסניות. אני בדעה כי על פי מבחני העזר שצוינו בפסיקה יש להכיר באירועים כנפרדים זה מזה.

17. אכן, ניתן לראות כי כתבי האישום עוסקים שניהם בעיקרם בעבירות נשק, הן של החזקה, נשיאה והובלה, והן של סחר בנשק שלא כדין, עם זאת אין להתעלם מהעובדה כי בין שני האירועים מושאי כתבי האישום מצוי פער זמנים גדול ביותר של כשמונה חודשים, פער משמעותי שיש בו כדי לנתק את השתלשלות האירועים זה מזה. גם אם מדובר היה לכאורה בשיטת פעולה עבריינית אחת ומתמשכת של נשיאה, הובלה וסחר בנשק בניגוד לחוק, סבורני כי פער הזמנים הרב השורר בין קרות האירוע האחד לשני מנתק הלכה למעשה את הקשר הלכאורי הקיים בין האירועים ומעמיד, ולו מבחינה נורמטיבית, כל אירוע כעצמאי העומד על רגליו הוא. ודוק, מבלי לקבוע מסמרות בנושא סבורני כי אילו בין האירועים היה קיים פער זמנים של ימים אחדים, לחלופין כשבוע עד לכל היותר חודש ימים, יכול והדברים היו נראים ומקבלים פרשנות אחרת. אך לא כך הדבר בענייננו ופער הזמנים המשמעותי בין האירועים מחייב ניתוק האירועים זה מזה, כך שכל אחד מהם יעמוד בפני עצמו. הדבר נכון הן מבחינה עובדתית והן מבחינה נורמטיבית. בנוסף לאמור, באישום ת"פ 24527-07-22 נתפס הנאשם במהלך מבצע סוכן ואילו באישום ת"פ 12606-07-22 נתפס הנאשם (כשמונה חודשים לאחר מכן) על ידי לוחמי צה"ל, שלא היו מעורבים במבצע הסוכן המדובר ולא היו קשורים אליו, דבר אשר יש בו גם כדי לנתק את שני האירועים זה מזה.

18. אציין כי בקביעתי זו, עמד לנגד עיני דברי כבוד השופט צ' זילברטל שהובאו בע"פ 5643/14 **אחמד עיסא נ' מדינת ישראל** (נבו 23.06.2015), שם כתב כי: **"ראוי לאפשר פרשנות רחבה דיה להגדרת המונח "אירוע אחד" אשר תשאיר מתחם להפעלת שיקול דעתו של בית המשפט, וזאת הן בשל שיקולי יעילות עבודתו של בית המשפט והן לשם הגשמת תכליתו של תיקון 113 לחוק. בהקשר זה ייאמר, כי קביעת מספר מתחמי עונש שלא לצורך עלולה במקרים מסוימים להביא להעלאת רף הענישה באופן שאינו ראוי, על-ידי פריטה לפרוטות של הרכיבים העונשיים בעניינו של הנאשם ויצירת תחושה לא נוחה של "התחשבות" עמו,**

העצמה של חומרת מעשיו מעבר למתחייב וחריצת דינו בדרך מלאכותית".

בענייננו, אני בדעה כי קביעה ששני האירועים, מושא כתבי האישום, הינם בגדר אירוע עברייני אחד, תהא קביעה "מלאכותית" שאינה עולה עם תכלית תיקון 113 לחוק. כאמור, מדובר באירועים מרוחקים זה מזה בפער של כשמונה חודשים ומנותקים זה מזה.

19. באשר לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירות הנשק על ידי הנאשם, הרי שהעיקרים בהם הינם שמירה על ערך חיי אדם, שלמות הגוף, ביטחון הציבור ושלומו, וכן שמירה על שלטון החוק ועל הסדר הציבורי.

20. עבירות נשק הינן עבירות חמורות ביותר. עבירות אלה מאפשרות את אותה אלימות השוררת ברחובות הכוללת שימוש בלתי חוקי בנשקים. ראשית האלימות הינה אותו אדם שנושא, מוביל וסוחר בנשקים אלה שלא כדין. אותו אדם שאכן לא "לחץ על הדק", הינו מהגורמים ההתחלתיים המאפשר את קרות הטרגיות האיומות שבסופן נקטלים חיים של בני אדם, פעמים רבות בני אדם חפים מפשע שכל פשעם היה שהתהלכו להם במקום הלא נכון ובשעה הלא נכונה. כפי שנכתב בע"פ 8869/21 **מדינת ישראל נ' אברהים קואסמה** (נבו 13.03.2022):

"לביצוע עבירות הנשק, ובייחוד לעבירות הסחר בו, נודעת חומרה רבה. השכם והערב אנו עדים למעשי אלימות קשים הכוללים שימוש בלתי חוקי בנשק, ואשר לא פעם מסתיימים באובדן חיי אדם. הפגיעות בגוף ובנפש קשות הן, ולא אחת הקורבנות הם אזרחים תמימים אשר נקרו בדרכם של עבריינים."

21. רעה חולה זו של אלימות יומיומית הכוללת שימוש בנשק חם עוררה זעקה ציבורית עזה להחמרה במדיניות הענישה והאכיפה כנגד עבירות הנשק ומבצעייהם, וכפי שצוין בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' יונס סובח** (נבו 05.11.2019):

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה (ראו למשל: דו"ח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית וביישובים מעורבים 28(2018)). על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת."

22. כפי שצוין בע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו 14.09.2022) בית המשפט העליון יישם את מדיניות ההחמרה האמורה ביחס לכלל עבירות נשק בשורה ארוכה מאוד של פסקי דין. לא די בכך, אלא שמדיניות ההחמרה האמורה קיבלה את ביטויה גם באמצעות תיקון מס' 140 לחוק העונשין, שנכנס לתוקפו ביום 08.12.2021, שנועד להחמיר הענישה תוך קביעת עונשי מינימום לעבירות נשק.

23. בית המשפט העליון הבהיר לכל באשר עמדתו כי:

ראוי להמשיך במגמת ההחמרה בענישה וליישמה גם במקרה שלפנינו כך שייאמר בקול חד וברור, כי כל המעורב בעבירות נשק שלא כחוק: מי שרוכשם, מי שסוחר בהם, מובילם, נושאם או

משתמש בהם יישא בגין כך במלוא חומרת הדין. אולי כך יופר מאזן הכדאיות של העבריינים והחזקת נשק בלתי-חוקי (בשים לב לסיכוי להיתפס בגינה) תהפוך להיות מסוכנת ובלתי-כדאית.

עפ"ג (מחוזי חי') 50840-03-22 מדינת ישראל נ' עלאא סלאמה (נבו 04.04.2022)

וכן:

"בימים קשים אלה, השיקום שבראש מעיינו הוא שיקום המרחב הציבורי המדמם כתוצאה מעבירות נשק בלתי פוסקות והשימוש העברייני בנשק חם." [...] בית משפט שמקל בעונשו של עבריין נשק מכביד על החברה שנאלצת להגן על עצמה - על כל בניה ובנותיה - מעברייני נשק. במילים פשוטות יותר, בהן השתמשתי בתוארי את מדיניות הענישה הראויה ביחס לעבירות מין, עסקינן במשחק-סכום-אפס: בית משפט שמרחם על העבריין אינו מרחם על הקורבן הבא."

(ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 14.09.2022))

מדיניות הענישה הנוהגת:

24. כידוע מדיניות הענישה הנוהגת בשל עבירות סחר בנשק, החזקתו, נשיאתו והובלתו בניגוד לחוק, הינה בעלת מנעד רחב, התלויה בנסיבותיו הייחודיות של כל מקרה, לרבות הנשק עצמו, כמות הנשק הנסחר שלא כדין, פוטנציאל המסוכנות הנשקף ממנו, היקף הפעילות העבריינית במסכת העובדות הכוללת, מאפייניו האישיים של הנאשם, סיכויי השיקום של הנאשם וכיו"ב. מבין אסופת הפסיקה שהגישו הצדדים, מצאתי להתייחס לחלקם בלבד, וכן להוסיף עליהם, כדלקמן:

ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 14.09.2022) - ערעור המדינה על גזר הדין שניתן ביום 13.07.2022 על ידי בית המשפט המחוזי חיפה (השופט א' סלאמה) בת"פ 19130-12-21 [פורסם בנבו], שם נגזר על המשיב מאסר בפועל של 18 חודשים בעקבות הרשעתו על פי הודאה בנשיאת נשק שלא כדין וכן בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובכניסה ושהייה בישראל בניגוד לחוק. ערעור המדינה התקבל וגזר הדין הועמד על תקופת מאסר בת 28 חודשים, וזאת בשל אי מיצוי הדין עם הנאשם. בהליך האמור נפסק כי מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30-42 חודשי מאסר בין סורג ובריה (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר על-תנאי וקנס).

ת"פ (מחוזי חי') 6985-07-22 מדינת ישראל נ' מתן (בן מחמוד) בוהנדה (נבו 03.04.2023) - גזר דין שניתן ביום 03.04.2023 על ידי, שם מדובר היה בנאשם שהורשע בהחזקה, נשיאה והובלה של אקדח, וכן עבירת החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית (עבירת הקנאביס/חשיש לצריכה עצמית לא החמירה את עונשו של הנאשם). קבעתי כי מתחם העונש ההולם אמור לנוע בין 30-48 חודשי מאסר, והוטל על הנאשם עונש של 42 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על ידי הנאשם על חומרת העונש (ע"פ 3851/23) נדחה ביום 13.06.2023. יובהר כי לעומת עמדת המאשימה וכפי שטען ב"כ הנאשם, סבורני כי עניין בוהדנה נבדל

מעניינו של הנאשם שלפניי, זאת לאור עובדת העבר הפלילי העשיר שלו, שכלל 13 הרשעות, החל מגיל צעיר ביותר (מאז היותו בן 13), לרבות הרשעה בעבירות נשק שביצע בסוף שנת 2017 בגין הוטל עליו מאסר בפועל של 27 חודשים, עונשים שלא הרתיעוהו מלהמשיך ולעסוק בפלילים, דבר אשר היטה את הכף אל עבר ענישה משמעותית יותר.

ת"פ (מחוזי חי') 59488-11-21 מדינת ישראל נ' שאדי אליאס (נבו 24.10.2022) - גזר דין שניתן ביום 24.10.2022, שם מדובר היה בנאשם שהורשע על סמך הודאתו בעבירות נשיאה, הובלה וסחר בנשק שלא כדין. מתחם העונש ההולם נקבע שינוע בין 2.5-5 שנות מאסר (30-60 חודשים). בית המשפט גזר על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, וכן 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים ממועד שחרורו על כל עבירת נשק מסוג פשע. בית המשפט שיקלל טרם מתן גזר הדין את הודאת הנאשם שניתנה בתחילת ההליך, גילו הצעיר של הנאשם (21 בעת ביצוע העבירות) ונסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן. בנוסף, כי לנאשם הייתה רשעה קודמת מלפני זמן לא רב, לא מתחום הנשק אלא מתחום הסמים.

ע"פ 579/22 מדינת ישראל נ' דאוד טחאינה (נבו 13.06.2022) - ב"כ הנאשם הפנה לפסק הדין בדגש על נאשמים 1 ו-3, ושעיקרה בפרשת עסקאות הברחה ומכירת נשק מול שוטר סמוי. נאשם 1 הורשע בעבירות של החזקה, נשיאה, הובלה וסחר בנשק שלא כדין, וכן ריבוי עבירות של שהייה בישראל שלא כחוק. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם אמור לנוע בין 40-70 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל וכן 15 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, חילוט רכב וקנס בסך 7,000 ₪. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והעמיד את גזר דינו של נאשם 1 על 5.5 שנות מאסר בפועל (66 חודשים) בניכוי ימי המעצר. פסק הדין תיאר את חומרת מעשיו של נאשם 1 כך: "בעניינו של דאוד חומרת מעשיו נלמדת, כאמור, לא רק מכמות כלי הנשק בהם סחר, שישה במספר; אלא גם ממעורבותו בשלושה אירועים נפרדים של סחר בנשק; מהברחת כלי הנשק לישראל; ומחלקו המרכזי בהוצאתן לפועל של העסקאות בכל אחד מן האירועים." נאשם 3 הורשע גם הוא בעבירות של סחר בנשק שלא כדין, החזקת נשק שלא כדין, נשיאה והובלה של נשק ושהייה בישראל שלא כחוק. בית המשפט המחוזי גזר על נאשם 3 3.5 שנות מאסר בפועל (42 חודשים) בצירוף עונשים נלווים. בית המשפט העליון לא התערב בגזר הדין שניתן.

ע"פ 8665/20 מוצטפא אגבאריה נ' מדינת ישראל (נבו 08.11.2021) - המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ייבוא ועשיית עסקה אחרת בנשק וכן עבירה של שהייה בישראל שלא כדין. בית המשפט המחוזי עמד בפירוט על שיקולי הענישה ועל חומרת המעשים (ייבוא של שלושה תתי מקלעים ומחסניות תואמות). מתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו הועמד על 3-6 שנות מאסר בפועל (36-72 חודשים). עונש המאסר בפועל הועמד על 4.5 שנים (54 חודשים), לצד מאסר על תנאי. הערעור נדחה. בית המשפט המחוזי הדגיש כי המערער היה המתכנן והרוח החיה מאחורי הדברים ודאג להוצאת העסקה מהכוח אל הפועל.

ת"פ 56511-11-21 מדינת ישראל נ' גדבאן (עציר) ואח' (טרם פורסם, ניתן ביום 18.10.2022) - גזר דין במסגרת כתב אישום שהוגש לבית המשפט המחוזי בחיפה כנגד 19 נאשמים בעבירות נשק שונות, שנתפסו במהלך פעילות סוכן. ב"כ המאשימה הפנה לגזר הדין שניתן כנגד נאשם מס' 2, ארכאן עזאם, הוא זה שמוזכר בעובדות כתב האישום בת"פ 24527-07-22. הנאשם 2 הורשע בעבירות נשק שעניינן הובלה, נשיאה והחזקה, ירי מנשק חם, וכן עבירה של סחר בנשק שלא כדין (מקלע + 229 כדורים + 2 רובי סער מסוג M16). נקבע כי מתחם העונש ההולם אמור לנוע בין 6-9 שנות מאסר בפועל (72-108 חודשים), לצד עונשי מאסר על תנאי וכן קנס. בית המשפט שיקלל את הודאת הנאשם 2 בהזדמנות הראשונה, לנסיבותיו המשפחתיות והרפואיות וכי העבר הפלילי של הנאשם היה ישן למדי ולא מאותו "עולם תוכן", על כן מצא לקבוע את מתחם הענישה ברף התחתון. בית המשפט גזר את דינו של הנאשם

לשש שנות מאסר בפועל (72 חודשים) מיום מעצרו, וכן 18 שמונה עשר חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ממועד שחרורו על כל עבירה מסוג נשיאה, הובלה או החזקה וכן סחר בנשק או ירי באזור מגורים, וכן קנס בסך ₪ 10,000 או 2 חודשי מאסר תמורתו. נקבע שלנאשם 2 הייתה תרומה מכרעת למימוש עסקאות הסחר, פעם בהבאת כלי הנשק לזירת המכירה ובדיקת תקינותו, ופעם בהיותו הגורם היחיד והבלעדי שקישר בין "המוכר לקונה" ואפשר את ביצוע העסקה. ב"כ המאשימה עדכן את בית המשפט כי הוגש ערעור על קולת העונש שעודו תלוי ועומד.

ת"פ 56511-11-21 מדינת ישראל נ' גדבאן (עציר) ואח' (טרם פורסם, ניתן ביום 19.10.2022) - ב"כ הנאשם הפנה לפסק הדין בעניינו של נאשם מס' 3 (היתאם ווהבי), אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של סחר בנשק שלא כדין (2 עבירות), וכן בעבירת קשר לפשע. גם כאן, מדובר היה בנאשם שהיה חלק מפרשיה מורכבת שכללה נאשמים רבים והיווה חוליה בשרשרת ביצוע עסקת נשק. הנאשם פעל כסוג של מתווך, עת הפגיש בין מי שידע שיש ברשותו כלי נשק ובין הסוכן המשטרתי, שידע כי הוא חפץ לקנות כלי נשק. מתחם העונש ההולם נקבע שינוע בין 5-9 שנות מאסר בפועל (60-108 חודשים), לצד עונש מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט גזר על הנאשם 66 חודשי מאסר בפועל (מניין מיום המעצר), וכן 18 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים ממועד שחרורו על כל עבירה בנשק או סחר שלא כדין בנשק, וכן קנס בסך ₪ 30,000 (או 6 חודשי מאסר נוספים תמורת הקנס). בית המשפט שיקלל טרם מתן גזר הדין את נסיבותיו האישיות של הנאשם לרבות העובדה כי בתו גדלה על ידי אחותו הוא התייתם מאמו אך לאחרונה וכי הענישה תשפיע בהכרח על אופן גידול הילדה. מאידך, ניתן דגש על צרכי ההרתעה בעבירות בהן הורשע.

ת"פ 56511-11-21 מדינת ישראל נ' גדבאן (עציר) ואח' (טרם פורסם, ניתן ביום 18.10.2022) - ב"כ הנאשם הפנה לפסק הדין בעניינו של נאשם מס' 4 (חמזה מחאמיד), אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של סחר בנשק שלא כדין (2 עבירות) וכן עבירות החזקה נשיאה והובלה שלא כדין. גם כאן דובר היה בנאשם שהיה חלק מפרשיה מורכבת שכללה נאשמים רבים והיווה חוליה בשרשרת ביצוע עסקת נשק. הנאשם לא היה מיוזמי העסקאות בעצמו אך פעל כסוג של מתווך שקישר בין ספק נשק בשטחי הרש"פ לבין הקונה שהיה הסוכן המשטרתי, לצורך הפקת רווח כספי. מתחם העונש ההולם נקבע שינוע בין 4.5-8 שנות מאסר (54-96 חודשי מאסר), לצד עונש מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט גזר על הנאשם 54 חודשי מאסר בפועל (מניין מיום המעצר), וכן 18 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים ממועד שחרורו על כל עבירה בנשק או סחר שלא כדין בנשק, וכן קנס בסך ₪ 20,000 (או 4 חודשי מאסר נוספים תמורת הקנס). בית המשפט שיקלל טרם מתן גזר הדין את מגמת ההחמרה בענישה בגין עבירות של סחר בנשק, עמדתה המסתייגת של משפחת הנאשם, גילו הצעיר של הנאשם וכן עברו הנקי של הנאשם.

ת"פ 56511-11-21 מדינת ישראל נ' גדבאן (עציר) ואח' (טרם פורסם, ניתן ביום 18.10.2022) - ב"כ המאשימה הפנה לגזר הדין שניתן כנגד נאשם מס' 6, שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בשתי עבירות שעניינן סחר בנשק שלא כדין, שם פעם אחת מכר הנאשם ישירות לסוכן משטרתי ובפעם אחרת באמצעות מתווכים אחרים, שני כלי נשק: אקדח ורובה M16 מאולתר וכן מחסנית תואמת לכל כלי נשק. נקבע כי מתחם העונש ההולם אמור לנוע בין 5-8 שנות מאסר בפועל (60-96 חודשים), לצד עונש מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט גזר על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל (60 חודשים), וכן 24 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים על העבירות בהם הורשע, קנס של ₪ 10,000 או חודשיים מאסר תמורתו. בגזירת העונש נתן בית המשפט דעתו להודאה שניתנה בהזדמנות הראשונה, עברו הפלילי הנקי, הבעת החרטה, נסיבותיו האישיות של הנאשם והיותו אב לילדים.

ע"פ 4077/22 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 28.07.2022) - ערעורים על פרשת הסחר בנשק שאזכרה לעיל בקשר לעניינים של נאשם 6, וכן נאשמים 5, 7 ו-12 (ת"פ 56511-11-12, כבוד השופט א. פורת). מערער אחד הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק ונגזרו עליו 5 שנות מאסר לצד עונשים נלווים. מערער נוסף הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק ובשתי עבירות של החזקה, הובלה ונשיאת נשק בצוותא חדא ונדון ל-36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים. מערער נוסף הורשע בעבירה אחת של סחר בנשק ובעבירה אחת של החזקה, הובלה ונשיאת נשק בצוותא חדא ונדון ל-30 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים. מערער נוסף הורשע בעבירה אחת של סיוע לסחר בנשק ובעבירה אחת של החזקה, הובלה ונשיאת נשק בצוותא חדא ונדון ל-19 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים. **בית המשפט דחה את הערעורים למעט הפחתת עונשו של הנאשם שנדון ל-5 שנים באופן שימי מעצרו יקוזזו ממאסרו, וכן קיבל את ערעור המדינה תוך החמרת העונשים ל-46 חודשים (חלף 36), 36 חודשים (חלף 30) ו-25 חודשים (חלף 19).**

בית המשפט ציין בפסק הדין כי: **"בפסיקתו מן הזמן האחרון, בית משפט זה קבע לא אחת כי את מבצעה של עבירות נשק יש להעניש בחומרה יתרה - שכן מדובר בעבירות שהיו למכת מדינה, ושאחריהן בא השימוש הקטלני בנשק אשר מותר אחריו פצועים ומתים כמעט מדי יום. מדיניות זו חלה ביתר שאת כאשר מדובר במכירה, ברכישה, בנשיאה או בהובלה - שלא כדין - של נשק התקפי בדמות תת-מקלעים ורובים ובשימוש לא חוקי בנשק כאמור. בטיפולנו בעבירות מסוג זה ובמבצעה, להרתעת היחיד והרבים ולהרחקת עברייני הנשק מהחברה על ידי השמתם בין כותלי הכלא לתקופות ממושכות יש מעמד בכורה. [...]** בואו ליישם את מדיניות הענישה כאמור, בית משפט זה נוהג להשית על מי שמוכר, קונה, נושא או מוביל נשק התקפי שלא כדין - קל וחומר, על מי שעושה שימוש בלתי חוקי בנשק התקפי - עונשי מאסר בין סורג ובריח לתקופות ארוכות יחסית [...] לפי אמות המידה שמדיניות זו קבעה, מאסר בפועל לתקופה של 3 שנים בגין עבירות הקשורות לנשק התקפי נמצא ברף הנמוך של הענישה הראויה."

25. נוכח נסיבות ביצוע העבירות בעניינו של הנאשם, הערכים המוגנים שנפגעו, מדיניות הענישה ומגמת ההחמרה אשר הינה בבחינת 'צו השעה' ביחס לעבירות נשק, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בת"פ 24527-07-22 אמור לנוע **בין 54-96** חודשי מאסר בפועל, ובת"פ 12606-07-22 מתחם העונש ההולם אמור לנוע **בין 30-48** חודשי מאסר בפועל, לרבות עונשים נלווים וכן קנס המתחייב לצורך הרתעה והבהרה כי עבירות נשק אינן משתלמות גם מן ההיבט הכלכלי ולא יהיה בגינן רווח פוטנציאלי.

26. בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, מצאתי להביא בחשבון את העובדה כי לנאשם אין עבר פלילי משמעותי, כי הוא הודה בעבירות כתבי האישום ובכך חסך זמן שיפוטי יקר ערך השייך לציבור בכללותו. מנגד, עסקינן בבגיר אשר הורשע בשני כתבי אישום שעיקרם עבירות נשק ביחס ל-2 אקדחים ו-2 רובי סער מסוג M-16, כאשר כל כתב אישום חמור דיו לבדו ובפני עצמו. הנאשם שהבין היטב את מעשיו והשלכות מעשים אלה, ביצע פעולותיו עבור הפקת רווח כספי, אינו קרוב לכל סייג אחריות פלילית ולא היה שרוי במצוקה נפשית או אחרת.

27. באשר לטענת ב"כ הנאשם כי עסקינן בנאשם המעוניין להשתקם, אכן רצון זה עומד לטובתו ולבטח יעמוד לטובתו בעתיד, אך סבורני כי אין עניין זה כדי לגבור על הצורך בשיקום המרחב הציבורי. העניקת רחמיו של בית המשפט לנאשם עצמו הינה בגדר העדפת הגורם העברייני על פני הציבור הרחב, הזועק ובצדק כי בית המשפט וגורמי האכיפה ישמרו על גופו וביטחונו במרחב הציבורי והפרטי. כפי שנכתב בע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו 14.09.2022):

"בהמשך לדברים אלה הבהרתי, בפסק הדין שניתן באחרונה בהסכמת חברי השופטים י' אלרון וי' כשר, כי הענישה המחמירה והבלתי מתפשרת כאמור צריכה לחול ללא סייגים על כל נאשם בגיר באשר הוא, שכן "בטיפולנו בעבירות [נשק] מסוג זה ובמצעיהן, להרתעת היחיד והרבים ולהרחקת עברייני הנשק מהחברה על ידי השמתם בין כותלי הכלא לתקופות ממושכות יש מעמד בכורה", ועל כן "ככלל, יעדים עונשיים אלו מוחקים מניה וביה את בקשת העבריין לשיקום [...] גם כאשר מדובר בעבריין צעיר שהסתבך לראשונה בפלילים ובקשתו לשיקום כנה ואף זוכה לתמיכתו של שירות המבחן" (ראו: ע"פ 4077/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (28.7.2022)). זאת, מסיבה פשוטה: "בימים קשים אלה, השיקום שבראש מעיינו הוא שיקום המרחב הציבורי המדמם כתוצאה מעבירות נשק בלתי פוסקות והשימוש העבריין בנשק חם." (שם). בהקשר זה אוסיף ואציין את המובן מאליו: בית משפט שמקל בעונשו של עבריין נשק מכביד על החברה שנאלצת להגן על עצמה - על כל בניה ובנותיה - מעברייני נשק. במילים פשוטות יותר [...] עסקינן במשחק-סכום-אפס: בית משפט שמרחם על העבריין אינו מרחם על הקורבן הבא (ראו והשוו: ע"פ 3792/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 17 [פורסם בנבו] (11.11.2018))."

28. באשר לטענת ב"כ הנאשם כי אף אדם לא נפגע בשל העבירות שעבר הנאשם הואיל והנשק לא היה "נשק מלוכלך" (לא נעשה בנשק שימוש פלילי או ביטחוני), סבורני כי אין לקבל טענה זו כלל. הנשקים מושא כתבי האישום אינם 'תמימים'. השאלה אינה האם נעשה בנשק שימוש, כן או לא, הואיל והיגיון החיים מלמדנו כי יעשה גם יעשה בנשק שימוש שלא כדין. סבורני כי ברור לכל, גם למאשימה וגם לב"כ הנאשם, כי אילולא היה נתפס הנאשם במעשיו, הנשקים היו פועלים ויורים בסופו של דבר, שלא כדין, בין אם למטרות חבלניות, למטרות פליליות, עברייניות וכיו"ב. העניין האמור כוחו זהה גם לטענה בדבר משך זמן נשיאת הנשקים, בין אם לזמן קצר או ארוך. עוד אציין כי על אף שהנאשם לא היה "הרוח החיה" בעסקת המכר כטענת בא כוחו, אך ברור כי הנאשם היה דמות מרכזית בעסקה, ואילולא פעילותו, לא היו בנמצא אותם נשקים שנסחרו שלא כדין. במעמד זה אציין כי בית המשפט העליון אמר את דברו והורה כי קיימת חשיבות להטיל עונשים הולמים ומרתיעים על כל חוליית השרשרת העבריינית, מהיצרנים, כלה במבריחים, דרך הסוחרים ועד אלה שעושים בו שימוש בפועל. הוראה זו היגיון בצידה, שכן אם תנותק אחת מחוליות השרשרת, תנותק כלל השרשרת עצמה.

"בהתאם לזאת, וכחלק מתפקידו של בית המשפט בביעורן של תופעות קשות אלו, קיימת חשיבות של ממש להטלת ענישה הולמת ומרתיעה על כל חוליות השרשרת העבריינית - החל מיצרני או מבריחי הנשק הבלתי חוקי, דרך הסוחרים בו, ועד לאלו הנוטלים אותו לידם ועושים בו שימוש בלתי חוקי."

ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' מוחמד אבו עבסה (נבו 23.01.2022)

[ההדגשות במקור - א.א.]

29. נוכח האמור, לא מצאתי כל הצדקה לסטייה ממתחם הענישה, לא לקולא ולא לחומרא.

עמוד 11

30. טרם הכרעה, מצאתי לציין את אשר כבר נכתב בעבר:

"המסר העונשי הנגזר ממדיניות הענישה האמורה הוא כי "שומר נפשו ושלומו - ירחק מעבירות הנשק באשר הן, קלות כחמורות"

(עיינו ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 26.07.2022)

31. בנסיבות עניינו של הנאשם, מצאתי לגזור את עונשו באופן כולל לגבי שני כתבי האישום, שחלק מהתקופה תהיה בחפיפה, והריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 66 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 16.02.2022.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי משך 3 שנים ממועד שחרורו בגין עבירת נשק מסוג פשע שבגינה יורשע.

ג. קנס על סך 30,000 ₪ שישולם עד ליום 01.01.2029, או 4 חודשי מאסר נוספים תמורת הקנס.

32. זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד אב תשפ"ג, 01 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.